

MILUJ MA VIAC

Renáta Montmartre Bogdáni

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Renáta Montmartre Bogdáni</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2019)</u>	<u>010000</u>

Nepanikárte / Don't Panic

Nečítate prvotinu. Tieto básne zreli a prešli selekciou. Tie povestné prvé literárne pokusy ostali v školských laviciach mojej poézie.

Debutová zbierka ešte prechádza z rúk korektora rukami ilustrátora a anotátora. A pretože prvá je len jedna, je táto akási nultá - generálka. Sú to básne, ktorými som znovu objavovala poéziu po rokoch mlčania, doplnené aj novšími, inak orientovanými.

Môj múz - mužský proťajšok múzy, sa rozhodol ostať v anonymite. Neunikne však mojej vďačnosti, že rozozvučal vo mne tóny lýry.

Takisto aj primátorovi Revúcej Júliusovi Buchtovi patrí moje srdečné ďakujem za to, že ma podporoval v časoch mojich literárnych začiatkov.

S prekladom do angličtiny mi pomohla moja milovaná dcéra Alexandra, ďakujem ☺

V neposlednom rade by som chcela poďakovať Vladovi Javorskému a Zuzke Kuglerovej za ich vzácne literárne priateľstvo a pomoc pri zrode tejto zbierky.

Renáta. B.

Copyright: Renáta Bogdáni

Editor: Mgr. Art. Vlado Javorský

Doslov: Zuzana Kuglerová

Preklad: Alexandra Bogdániová

S finančným príspevom primátora Revúcej Júliusa Buchtu

Rok vydania: 2019

Miluj ma veky vekov

Miluj ma veľmi
Miluj ma viac ako
Dokážeš
Ostaň mi verný
Daruj mi viac ako
Dostaneš
Milý môj ver mi
Svet nie je krásna
Pesnička
Skrytá za dvermi
Umiera dávna
iskrička
Miluj ma veľmi
Osuš ma slzami
Nádeje
V krajine s tieňmi
Nechajme tatami
Nájdené
Bez teba som len
Kus mäsa pre svorku vlkov
Padnutý anjel
Trpiaci na veky vekov...

Nahí napoly

Samota bolí,
nič nehovorí,
málo vie.
Stratení v roli,
nebyť po vôli
pánovej...
Nahí sme boli
v mínovom poli
trápenia.
Drzí a holí
v nechutnej roli
párenia...
Mlčanie dáva mizernú nádej
zmierenia.
Smilstvo aj pýchu prikrýva závoj
brieždenia.

Lovec a zvierá

V baldachýnovej posteli odpočíva
šuhaj smelý.
Drieme obklopený haldou
bezvládných tiel.
Vtáky, čo doleteli, tvory, čo
onemeli,
Pohľadom skamenelým už patria
jemu len.
Nastáva moja chvíľa, les tíško
odpočíva.
Cez tmú môj pohľad číha.
Zajka chcem!
Chodníčky vychodené lunou sú
osvietené.
Nocou sa ku mne ženie
Nepriateľ...
Lovec ma šípom ranil, no
nechcem jeho azyl
Voči sebe obrátil všetok môj hnev.
Už zvierá k tebe letí, mohutné
zuby cerí,
škrabance divej zveri
na tvári....
Brániš sa ako vládzeš, no svoj
strach neovládneš.
Aj keď si Leoš Mareš
Čo to je?

Naša krv spolu tečie, čas hrozivo
sa vlečie.

Východniarske nárečie

Co šališ ?

Odchádzaš pokorený, zbitý
a dohryzený,
korisť bezmocnej ženy
pokánie...

Ja lížem svoje rany, všetko
zahmlieva sa mi.

Chvejúcimi labami

Sa chránim.

Keď v bezpečí si líhaš, moje
drápy preklínaš.

V hlave máš zo mňa miš-maš

V spleti tiel.

Všade sú tvoje stopy, pachu mám
plné nozdry.

Z lovca sa stala korisť,

Prečo Nie ?

Rúca sa zvnútra

Na slovo skúpa

Je moja múza

Cítim sa hlúpa

Mám o ňu strach

Hladina stúpa

Kaštieľ sa rúca

Štrk sa zosúva

Smrť na perách

Pohl'ady púta

Neodporúča

Veď nie si súca

Z lásky je krach

Zo svojho vnútra

Beznádej súca

Bohu sa rúha

Mení sa v prach

Ži

Keď prídeš nocou prázdnu

A budeš smädný hladný

Mne stačí

Že si

Keď skončíš s každým plánom

Za všetko zodpovedný

Ja vravím

Len ži

Keď život stratí farby

Pohl'adom blúdiš v diaľke

Tak znova

Maľuj

Z temnej olejomal'by

Vystúp na svetlo denné

A opäť

Kraľuj

Mučíš ma

Iným dávaš svoje dary
Zamkneš ma do klietky hanby
Mučíš ma

Dážď padá na cudzie hlavy
Vysušená hľadím z diaľky
Dusím sa

Plačem bez slz
A kričím bez slov
Tvoj horúci dych
Ma sprevádza tmou
Odvaha sa cení

Nie sme malé deti
Nielen samé kvety
rastú na lúke
Odvaha sa cení
nie zbabelé vnemy
naduté

Nie som slabá žena
chromá ani slepá
len žijem
Nie si celý biely
ani nemusel si
kriedu jesť
Netreba sa báť
kráčať ku hviezdám
ani pravdu hľadať
Mohol si sa báť
zámky otvárať
nezľakol by si sa
V trinástej komnate
nie je dokonale
bažiny mokrade
číhajú na slabé
telá
Mal si dosť odvahy
prekročiť prahy
pod spodok podlahy
a to je
veľa

Frozen

Zamrzol si
Mesačná krajina k sebe ma volá
Stratil si sny
Samota márnivá v duši Ti hľodá

Sedím na pni
Skrehnutá od zimy k sebe ťa
volám
Snom mojím si
Zronená bez sily za tebou stonám

Zmrazil si ma
Chladivým dotykom mraziš ma
celú
Utýraš ma
Ľadovým bremenom hľadiš ma
holú

Milujem ťa
Človeka bez mena ľúbim bez
slova
Nečujem ťa
A ticho bez teba
Je len p r á z d n o t a

Trp človeče, jestli ti rvou po
kouscích srdce, poděkuj jim ještě
za svá trápení. Jsou krásnější než
neurčitá prázdnota těch, kteří
nemají čeho litovat.

Claude Achille Debussy

Vinná z naivity

Učiteľ – mučiteľ
skúšky mi dáva
Z lekcie života
prepadávam

Zmätené srdce
upadá
Keď veriť chce
aj v klamstvá
sebe aj iným
všetkým naivným

Vinná naivná
ležím a vstávam
Občas protivná
v lone netvora
zaspávam...

Vykoľajenie

Pomotané koľajnice
posunuli si hranice
spájania.

Pomýlene spaľujúce
odkazy do koša súce
pária sa.

Pokrivené čarbanice
robíme si ťahanice
vzájomné

Postavíme srdcia čisté
zneistíme aj to isté
parom vie....

Už nie sme ani dvaja
sedíš tu len ty a ja
bez slova
Nechápavo nás aj hravo
ťahá už zase za roh
Nevôľa

Bojujeme za slnko
nech je v nás teplo
Nevieme činiť lásku
láskavou

Zraňujeme sa vôkol
picháme hlavy na kôl
bláznenia

Vykoľajil sa vagón
oslepol jazdecký kôň
Zdlávil ma !

Submissívna princezná

Nádej

Mrznem

Bola jedna krajina,
kde sa bili strach a sila.
Bola hojnosť veľiká,
hus sa v zlate topila.

Bol tam jeden smutný princ,
nemal lásku, nemal nič.
Len cvendžanie peňazí,
lásku dievkou nahradí !

Nespútane, divoko,
žilo sa, hodovalo.
Dievčence na raňajky,
ústa plné pretvárinky.

Popoluška nesmelá
z ligotu onemela.
Zbitá prišla, tančila
a črievičku stratila.

Princ sa zbláznil do kočky,
Ona popol a On bič.
Bez ega a bez vôle,
otrokyňa svojvôle.

Nešťastná je krajina,
kde vládne tyrania
Prázdno ducha ,tela,
činí z devy teľa.

Tma zrána do večera
Ťažoba čo bolela
Tiaž nepriateľa na dosah cieľa....

Svetlo v sieti tunela
Balada to nesmelá
Kamenný gýč
Žena celkom bez mena
Bez viery skamenená
vidí len bič

Tma v zrode aj skonaní
Čo iné ju nahradí ?
Miliarda zvolaní, krv sa valí z
vaní...

Svetlo koncom tunela
Nádej z duše vyviera
Že mám kam ísť
Žena celá zmenená
Bez bázne zanevrela
Na bič, chce žiť....

Skrehnutá od zimy
v studenej posteli
v ľadovom kaštieli
znášam krutosť pani Zimy

Nepovedal si mi
jak nemotorne
neohrabane
bojujem s mlynmi

Schovaná v perine
tehloou sa zahrievam
či si len očný klam
volanie mámivé ?

Nevoláš nepíšeš
a predsa so mnou si
kým Ťa v duši nosím
lásku v sebe nekynožím

Snívam sa ti

ja sa ti len snívam
unáša ma príval
loďku bez ľudí
čo v dave blúdi

aj ty sa mi snívaš
hoci mám z teba miš-maš
len stopy v snehu
za chrptom nehu

čas sme vyplytvali
ostali pozostali
mávať nad hrobom
šeptať zbohom

túžim po objatí
schovať sa do dlaní
nájsť klud mier
len ma hrej

Stratený raj

Zaľúbená
Zasľúbená krajina

Omámená
Omráčená dievčina

Zabudnutá
Zatuchnutá spomienka

Batoch hriechu
Zabalený do vienka

Zaseknuté
Zarazené snívanie

Osamelé
Otupelé zívanie
Zasypaná
Zahataná roklina
Zakopaná zahrabaná zdochlina

Impressia

Zapadli sme kdesi na polceste
zlo sa s dobrom miesi
Múzy kde ste?

Anjel v bahne si ma našiel
snažil previesť ma, no márne
rajskou záhradou

Z prachu vzaté
sa v prach obráti
Darmo plače
démon v ústraní

Moje tiene
obmedzenia
Kliešte čo ma
na prach trieštia !
A zo snov sú nočné mory
anjel smrti sa vynorí
spoza oblakov
tmavej oblohy

Krehké šťastie

Jak slonica v porceláne
nemotorne kvety lámem
unavený trepot krídiel
aj šťastie je len na prídel ?

Trochu šťastia

štipka soli

Krutá rana

sa nehojí

Krehké krídla

majú vážky

naučme sa

seba vážiť -☞

si a ľúbiť

staré údy

Nech náš vánok

d'alej prúdi

navzdory smrti

Horizont

miluj ma celú
s menom priezviskom

miluj ma celú

takú aká som

čo rýchlo prišlo

rýchlo odcvála

jak splašený kôň

spúšť zanecháva

miluj ma celú

nedokonalú

malú parcelu

pustú Poľanu

Milenec

Si vo mne stratený
a znovu nájdený

Cítim ťa v rozkroku

lížem si pery

čakám kým celý

sa oddáš trepotu

mojich krídiel

Si môj aj keď nie si

Strácaš sa kdesi

v pekelnej jame

Pahreba

raz požiar dohorí
len uhlíky tlejú
dosníva, dotvorí
sochár sochu celú

raz vášne dohoria
len pahreba plače
nad prázdnom popola
nad prácou bez pláce

raz rozum pomínie
búraš sochu každú
z jedla sú pomyje
z lásky páchaš vraždu

raz navždy odídeš
necháš ma tu samu
radšej zajtra ako dnes
spomienky ostanú

Zmier

ostali sme len my dvaja
na dne pekla brána raja
spomienky nás dostanú
anjel spieva Hossana

dohoreli hviezdy noci
samota viac nenivočí
naše chladné sny
svetlom som pre tvoje oči
ty pre moje si...

Pozde

Spopolnený
fénix sa stráca

Dotleli
sviece kláštora

Zmeškali sme
nežný pocit

Brány rajskej
sa zatvorila

Už vyschýňam

tvoje semä nenosím

Iným ženám

daroval's kus večnosti

Jeseň plače

peniká do všetkých špár

Berie radšej

rýchlu smrť zo strmých skál

Maestroví

Mlč
Miluj ma
Mimovoľne
Maľuj
Modré Madony
Módne momenty
Mŕtve monumenty
Memento Mori
mimo morí
Morduj Morenu
Maskulínnu
Medznú
Mosti

Medzi myšlienkami
Manipuluj minútami
Mystifikuj mokré múry
Mená
Mestá
Mulice
Mekku, Myrhu, márnice
Mysli mysľou mecenáša
Mrhaj mocou Modrofúza
medového motúza
Maj ma
Mimo
Mileniek
naMotaných Mart'aniek
Modifikuj metafory
Milovník metriky
Mandant monetiky
Miláčik Moloch
Mrazivým
Mlčaním maskuj
Málo uMu

Vina

Najprv bola vina
od nej sa odvíja
každá jedna bolesť☞
vnorená do vína
Bývala som milá
než si porozbíjal
tie sny v teba
zrúcal dominá...

Vinná je nevina
nevinná je vina
Vinná a aj nevinná
je tá kvapka vína

Keď ťa nevidam
Aj slnce zhasína
Skrotená líška
Bez teba stratí sa

Črepiny lásky
ktorú sme rozbili
Načo tie hádky ?
Len strácame sily

Vinná je nevina
nevinná je vina
Vinná a aj nevinná
je tá kvapka vína
Stále je tu chyba
prázdnota ubíja
Nie som mĺkva ryba
ševeliť začínam

Besnenie Barbara

Útlak je balvan stále ťažší.
Znášaš, no zárez počítaš si.
Kvapka za kvapkou plní pohár,
Až raz ukážeš brutálnu tvár.
...brutálnosť v nás...
Nič mi nepripomínaj,
Ešte nie!
Zákerná brutalita,
Besnenie.
Vít'azí tvoja pýcha,
Hlboko nezvažuje
Besnenie.
Odrhnutí z reťaze
Všetci sme.

...

Už slza za slzou plní pohár,
V zrkadle zjaví sa odporná tvár.
...nezmysel v nás...
Besnenie.
Začína sa
Besnenie.
Nič mi nepripomínaj,
Ešte nie!
Zákerná brutalita,
Besnenie.
Vít'azí tvoja pýcha,
Hlboko nezvažuje
Besnenie.
Odrhnutí z reťaze
Všetci sme.

Nie si od barbarov lepší ničím,
Ak už nič nestaviaš, všetko ničíš.

Priepasť

Delí nás polka
republiky
Skade je toľká
pachuť viny ?

Samota trpí
odcudzením
a vtáky v trní
padnú k zemi

Ty fajčíš
Camelky

Ja vláčim
karamelky

V samote
stratené
holúbä...

Blaznieme

len spíme jemne

Geniálny plán

Keď pán plánov
krok za krokom vedie

Je sám spásou
nič mu neutečie

Hladí a trestá
z omylov vyvedie

Z hladnej je sýta
z hriechu vykúpenie

Keď láskavý rodič
krok za krokom vedie

k samostatnosti
až ten čas príde

A stojíš sama
žiadna zrada

nik ti za chrbtom nestojí
a temná noc ťa obklopí

Ideš sama, odišiel sám

Taký bol plán ...

Vyhnaná z Raja

Vdýchol si mi
dych života a si preč !

Odprevadil
na kraj sveta nedal jesť !

Moja duša kvíli
samoty

sa stráni

Moje telo trúchli
za pokojom v Raji

Nesvojprávne kráčam neistými
krokmi -

bábka v rukách hráča s ďalšími
otrokmi

Kiež by si ma
držal večne

za ruku

Som len žena

neutečiem

osudu

Nočná mora

Do okien škriabu sa ti
všetky tie,
čo nezdolal si.
Krvavé pery,
sivé vlasy,
plašiť ich chceš,
no sú tu navždy.

Trhá ti šaty
svorka besných žien.
Slintá na teba
horda lačných tiel.
Osamelý.
Znásilnený.
Neplaš sa,
veď je to len zlý
sen.

Uplakaná v noci

Prší
kvapka dažďa
mi tvár hladí
Moja múza
inam hľadá
inú práši
Mrzí
ma že nie si
tu nablízku
ako kedysi
na letisku
vánok mrazí
Drzo
schovaný si
smeješ sa mi
kdesi medzi
písmenami

Láskou ma hrej

Krutá zima
kým si nebol
mrazila ma
svojou šedou
Veď ma kúsok
prikri nehou
Zahrej
zostarnuté
kosti
dolámané
v minulosti
Vyčar dúhu,
moje nebo

Spálená

Ak zamkneš dvere minulosti
a zahodíš kľúč
aj s kúskom mladosti
ticho sa lúč

Keď opustíš láskavé dlane
pre nový ošiaľ
so zmätkom lane
strácaš košiar

Ak páliš mosty
pre márnosť sveta
spáliš si prsty
aj kúsok seba

Dvaja sme viac

Spolu sme viac
než jedno
deliac sa aj
o jedlo

Bez strachu
milujúc sa
Dôvera
milujúca

Dvaja sme viac

než ty a ja
skrachovaní

obaja
Bez ostychu
hádzem zvršky
keď ma kryjú
tvoje bozky

Bud' len môj

Neupieraj
mi sám seba
Nebráň mi
dotknúť sa neba

Hlcem dúhu
tvojich očí
hreje ma ten
slastný pocit

Nebráň sa byť

iba mojím
ved' pred tebou

nahá stojím
Len ma prikri
svojou láskou
štedré stoly
nad priepasťou

Láskavé Zbohom

Rozišli sme sa v dobrom
vycítila som ten zlom
kde naivne praská
láska
Keď hasnú hviezdy očí
a mizne vľúdny pocit
láska sa stráca
v šedinách
Smejem sa ti chladne
bič za strasti zradné
každá bolesť
dohára
Vražďím zvyšky citu
kradmo cítiš - si tu
poslednýkrát
vítaný
Kat-ica vzťahu krutá
bola na ťahu
putá
bezmocne padnú
k nohám

Zásnuby

Keď sa Zima
s Letom snúbi
hádajú sa
kto viac ľúbi

On je oheň
Ona kameň
pochybnosti
za sľub zameň
Pani Zima
s pánom Letom
unášaní
láskou preto
Prstienkom
si vernosť sľúbia
s protikladmi
ako ľudia

Mína

Nevrav že som Domina
bo ti zrúcam dominá
Topánka ma omína
topím lásku do vína
Láska nie je povinná
polčasová medzihra

Nehovor mi Domina
len na pekné spomínaj
Zavri ústa, počuj ticho
ľúb ma nežne, so súcitom

Nechaj nech som tá Mína
čo z pliec bolesť odníma

Milodar

Ak je pán tvoj mamonár
čaká ťa len milodar
Prerátaný na drobné
preň do studne neskočme
Miesto lásky atrapa
mesto vášeň utápa
Zbožňovaný stratený
milovaný naveky
Neviem sa smiať
Neviem sa už smiať
tvojím vtipom
a ľúbiť ťa jak mať
so súcitom
Nemetaj blesky
žhavú síru
nenič sebecky
moju lýru
Bo mrzne mi smiech
v nemej dlani
Boh odíde
na svitaní

Ostane hnev prázdnych očí
a poviedka čo nekončí

Ach

Ach
zas ďalší krach !
Pach
násilia
naháňa strach
Uff
hreje ma muff
Húf
mileniek
zanechá spúšť

Ech
ostal len decht
nech
spomína
v prvotný hriech

Milujem

Milujem lesk
tvojich očí
pohľad čo sa
vôkol točí
Ľúbim hrianky
na raňajky
a dni plné
záhálky
Zbožňujem cit
ktorým hladíš
toho nie je
nikdy nazvyš
Milujem ťa
Ľúbim láskou
zbožne nežnou
až priesračnou

Slobodná v okovách

Z obrúček obruče
protesty nehlučné
Zdrvení váhou tiel
pochyby prehlusme
Váhu jak z kameňa
jediné slovo má
Vášeň ma zradila
nie som viac slobodná

Nevinnosť mladosti
kládla som na oltár
Naivne verila
v lásku až za chotár
Trýznivé triezvenie
za oknom s mrežami
Trápenie bezbrehé
štrngá okovami

Pianista

Našiel si ma:
Osamelé rozladené piáno
Svet bol iba
Ošumelé rozpadnuté divadlo

Zaznel si jak silný Organ
na smetisku orkán
priamočiarej ľahkosti
prenikal si do kostí

Rozozvučal si mi nemé klávesy
Beznádeje chytil si za pačesy

Stíšil si a ja som sa rozspievala
iba s tebou
zahrám ódu
a v gala

Nahá nádej

Do roka a do dňa
povstali sme z ohňa
Obliekli si zlatý šat
nezabudli však snívať

Potajomky v noci bdieme
z ligotu sa vyzlečieme
Hrkútame sami dvaja
nad priepasťou a z okraja !

Tancujem na hrote noža
sleduješ ma spoza voza
Odieva ma jemný zamat
tvojho oka, tvoj hmat...

Zamrznutá priepast'

Zas je zima
a zas snívam
o Tebe
Stále trpšie
znášam svoje
trápenie
Soroška tu
v kocku ľadu
zamrzla
Sedím sama
nad vyznaním
pre Teba
Ó či ťažko
skladám ódu
na lásku
Lúbosť naša
visí len na povrázku

Keď plačú dvaja

Keď dohrá hudba
odídu hostia
naše srdcia
sa len postia
Vášeň je zviera
v klietke reve
bolesť nás zviera
skalopevne
Keď plačú dvaja
nebo trúchli
a z konca kraja
znejú bubny
Srdcia sa sporia
o kus citu
bolia príkoria
tiene prídu

Zatratená milenka

Nie sme sami
Hoci veľmi chceme
Prieči sa mi
striechnuť si ťa v zime

Potajomky
kradnúť chvíle spoločné
Poza stromky
skrývať opojenie

Nepriiznaná
láska stráca na sile
Neodolá
viacnásobnej presile

Ľúbiš ma ?

Povieš mi to očami ?
či ti pýcha počarí
Prídeš po mňa do jari
v zamrznutom chotári ?

Vezmeš ma raz do dlaní
nech mi to dni osladí ?
Budeme raz oddaní
starčekovia bez zbraní ?

Dočkám sa raz vyznania
čomu zábrany bránia ?
Len tri slová do prázdna:
Milujem ťa, neznáma !

Hon

Poznáš ten boj
keď láska umiera
jak ranené zviera
letíš za ňou

Keď hračka oddaná
nie je ti súdená
ty sa jej nevzdávaš
sleduješ do rána

Z lásky sú pomyje
čo kvitlo už hnije
Ježiš sa narodil v maštali
Naháňaš preludy
tvoj anjel už smúti
Hasnú hviezdy nad nami

Postavme si

Postavme si hniezdo lásky
pre nás dvoch
Vytesnime všetky zrady
všetko zlo

Postavme si celú pravdu
z poloprávd
Z vykopávky poskladajme
exponát

Zavrime sa pred rečami
žiarlivcov
čo nás večne rozoštváli
ich sírou
Zatiahnime žalúzie
iba prítmie
stíši rozbortené
arytmie

Mŕtvo

Otupno je samej doma
bez teba
otupene sedím
hľadím
pred seba
Neozývajú
sa kroky
neklepoceš
do kláves
Ďaleko je namôjveru
Spišská Nová Ves
Dieťa v škole
a ty v práci
samota ma
v dome kvári
Periem tvoje staré handry
dýcha z nich tvoj strach nedávny

Doslov

Renáta Bogdáni patrí k typickým literárnym zjavom, ktoré so sebou priniesli sociálne siete. Ako poetka predstavila svoju tvorbu nielen na svojej vlastnej facebookovej stránke, ale aj v spoločných literárnych skupinách ako sú Literárne neformality, Poviedka spoviedka a iné.

Jej verš je charakteristický ostrým šľahom, čo evokuje, resp. čiastočne ukazuje na to, že jej prvoradou doménou je novinárske pero, ktorému takáto ostrosť nie je cudzia, práve naopak, je žiadúca a vítaná.

Pri otázke, či je takýto „šľah“ opodstatnený aj v poézii, môžeme dlhšie rozmýšľať nad odpoveďou. Potom však prideme na to, že áno. Autorku to odlišuje od ostatných poetiek.

V debutovej zbierke básní Renáty Bogdáni by sme mohli nájsť istú náhlivosť, ktorú by jej renomovaní kritici mohli vytknúť, je však ospravedliteľná vekom autorky, ale aj jej terénnymi skúsenosťami novinárky.

Hoci je táto zbierka intímne ladená - hovorí predovšetkým o vzťahoch medzi mužom a ženou, je v nej skrytý aj istý sociálny podtón, ktorý si nemožno nevyšimnúť.

Bravúrnú hru so slovom nachádzame tam, kde sa autorka oslobodzuje od rýmu, pričom zostáva verná svojej zvláštnej a jedinečnej rytmike.

Vnímavý čitateľ iste nájde v tejto zbierke verše, ktoré pohľadia jeho dušu a odzrkadlia mu jeho vlastné pocity. Stačí ju zobrať do rúk a čítať.

Zuzana Kuglerová

Epilogue

Renáta Bogdáni belongs to the typical literary findings, that were brought by social networks. Like a poetess she has presented her creation not only on her own facebook page, but even in mutual literary groups like „Literárne neformality“, „Poviedka spoviedka“ and else. Her verse is characteristic by a sharp wand that evokes, resp. partially shows that her first domain is newspaper pen, for which this sharpness is not foreign, on the contrary, it's desirable and welcomed.

At question, if this „wand“ is justified even in poetry, we can think longer over the answer. Then, we find out that yes, it is. It distinguishes the authoress from the others.

In the debut collection of Renáta Bogdáni's poets, we could find some hurrying, that could renowned critics rebuke her, however it's pardonable by the age of the authoress, but even by her field experience of a journalist.

However this collection is intently tuned – it says firstly about relationships between man

and woman, there's hidden a social overtone, that can't be unnoticed.

We are finding a daring game with word there, where the authoress is getting liberated by the rhyme, while she stays faithful to her strange and unique callisthenics. Impressionable reader will surely find in this collection verses, that stroke his soul and mirror him his own feelings. It's enough to take it into hands and read

Zuzana Kuglerová